

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση C-407/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα)

(2004/C 228/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-407/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και M. Huttunen) κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (εκπροσωπούμενης από την A. Guimaraes-Purokoski) που είχε ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να προβλέψει στη νομοθεσία της επαρκή ασφάλεια δικαίου ως προς την υποχρέωση πραγματοποίησης για κάθε σχέδιο, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αποτελούν αντικείμενο εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, της κατάλληλης εκτιμήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), δικαστές, γενική εισαγγελέας J. Kokott, γραμματέας R. Grass, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να προβλέψει στη νομοθεσία της επαρκή ασφάλεια δικαίου ως προς την υποχρέωση πραγματοποίησης, για κάθε σχέδιο, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αποτελούν αντικείμενο εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, της κατάλληλης εκτιμήσεως παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
2. Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

Στην υπόθεση C-419/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο — Βάρος αποδείξεως — Οδηγία 2001/18/ΕΚ)

(2004/C 228/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-419/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τον U. Wölker και την F. Simonetti) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπροσωπούμενης από τους G. de Bergues και D. Petrausch) που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση της προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 106, σ. 1), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, πρόεδρο του τμήματος, N. Colneric και K. Schiemann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

1. Η Γαλλική Δημοκρατία παραλείποντας να θεσπίσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό της δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι οποίες διαφέρουν και βάνουν πέραν εκείνων της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2001/18/ΕΚ.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά το λοιπό μέρος.
3. Αποφασίζει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.